

[Ministeren for skatter og afgifter]

generelle formuebeskatning kan virke mindre hensigtsmæssigt.

Jeg er ganske uenig med hr. Hagen Hagensen i, at det skulle være muligt ved at vende tilbage til den gamle § 11 – hvilket jeg vil være en indædt modstander af overhovedet at overveje – på samme bare nogenlunde præcise måde at tilgodesede de specielle hensyn, der ønskes tilgodeset med det foreliggende lovforslag.

Jeg skal oplyse, at med hensyn til fradragsretten for vedligeholdelse for de fredede bygninger arbejder statsskattedirektoratet i øjeblikket med regler, hvor man har som udgangspunkt de forslag, der er fremkommet fra bygningsfredningsforeningen. Det mener vi, vi er i stand til at klare på en fornuftig måde administrativt. Derfor er det, som det også fremgår af bemærkningerne, ikke med i selve lovforslaget, men der er også tænkt på netop disse problemer ved udarbejdelsen af lovforslaget.

Jeg bemærkede, at hr. Glistrup fremførte et nyt, interessant synspunkt fra fremskridtspartiet, nemlig det synspunkt, at skulle vi give offentlig støtte, skulle det sandelig være målrettet og ikke i form af nogle generelle skattelettelser. Det takker jeg for, det noterer jeg mig, og det vil jeg ved anden lejlighed vende tilbage til. Men jeg skal bemærke, at i denne sammenhæng er synspunktet ikke særlig velanbragt, for netop de offentlige tilskud, man giver til de fredede bygninger, er udtryk for en overordentlig målrettet handling, og det, at man indfører skattefrihed, er udtryk for, om jeg så må sige, at man giver denne målrettedhed en større gennemslagskraft. Men hvis det er udtryk for en generel holdning fra fremskridtspartiets side, så er det da et synspunkt, hvor der måske omsider skulle vise sig at være berøringsflader mellem socialdemokratiet og fremskridtspartiet.

Hr. Wilhjelm var inde på, at dette forslag illustrerede, at et eller andet i hr. Wilhelms forestillingsverden var sandt om socialdemokratiet og regeringen, nemlig at man aldrig følte sig bundet, sådan forstod jeg det, af forlig, man havde indgået til venstre. Mig bekendt – men nu deltog jeg jo ikke i folketingets og regeringens arbejde i december 1979 – blev der ikke indgået forlig om de forskellige lovforslag, der dengang blev gennemført – ikke forlig, der bandt ud over den konkrete anledning på det konkrete tids-

punkt og om de enkelte forslag. Der var ikke tale om, som der har været på andre områder siden hen – bl. a. mellem de fire partier, som står bag dette forslag – at man for en samlet politik for en længere periode havde indgået aftaler. Så jeg tror egentlig ikke, at det kan bruges af hr. Wilhjelm til at illustrere de forestillinger, som han naturligvis også ville have haft, uanset om de var blevet illustreret for ham eller ej.

Jeg mener i øvrigt ikke, at dette begrænsede og, som jeg har givet udtryk for det, forholdsvist målrettede forslag på nogen som helst måde er udtryk for principielle tilbageskridt fra tidligere vedtagelser på det formue-skattemæssige område.

Glistrup (FP):

Til opbyggelse for skatteministeren skal jeg oplyse, at det altid har været fremskridtspartiets generelle holdning, at hvis man mener at skulle påføre skatteyderne i almindelighed en udgift på X kr., altså her 7 mill. kr., til et bestemt formål, her bevarelse af kulturelt værdifulde bygninger, så skal man meget, meget hellere give de penge i form af, at man finder frem til, hvor de kulturelt værdifulde bygninger, der trænger mest til det, er, hvor pengene bedst tjener deres formål, end at give dem ud på denne fuldstændig tilfældige måde. Udformningen af reglerne vil bevirke, at man får helt andre virkninger, end man tilsigter. Er der f. eks. inden for en koncert et par ejendomme, hvor en skattefri fond ejer den ene ejendom, og hvor direktøren, der bliver marginalbeskattet med 80 pct., ejer den anden ejendom, vil man simpelt hen jonglere tilskuddet hen dér – ikke hvor det gør mest gavn for at bevare bevaringsværdige bygninger, men dér, hvor det fører til den største skattelempelse. Det sker i en tid, hvor staten i den grad fattes penge, som den gør med 60 mia kr. i statsunderskud. Så er det aldeles uklogt at anvende de midler, man mener at have til rådighed, her disse 7 mill. kr., på en måde, som kommer til at fungere fuldstændig tilfældigt og slet ikke svarende til det formål, man vil fremme.

Hagen Hagensen (KF):

Med den drøftelse, der har været her i dag – overensstemmende med, hvad forligspartierne har aftalt – er der vel ikke håb om at komme så overvældende meget videre, men